Станцюймо джигу!

Любив я очі ці ясні,
Мов зорі ночі, осяйні,
Любив урочі їх вогні.

Станцюймо джигу!

Вона була і добра й зла,
Смутити й тішити могла,
Моя коханочка мала!

Станцюймо джигу!

Які п'янкі її уста,
Дізнав я краще — неспроста! —
Коли любити перестав.

Станцюймо джигу!

Та в серці спомин ще не згас
Про той щасливий, милий час,
Коли любов єднала нас.

Станцюймо джигу!